

Между това, благочестивы-тъ жены, вѣрны-тъ ученицы Христовы, чтомъ ся показала утрення зора, излѣзли изъ града и, посящи сѣдины съ приготвены ароматы, отваждали камъ гроба на Господа Исуса, за да помажатъ съ благовонно муро тѣло-то Му. Тѣ со скѣрбь говорили една на другѣ: „кой ще ни отвали камыка отъ врата-та на гроба?“ Камыка-тъ былъ твърдѣ голѣмъ. Но тыя ся изумили, кога видѣли, че камыкъ-тъ былъ вече отваленъ отъ входа въ пещерѣ-тѣ. Като ся при-близили до гроба, тѣ не намѣрили въ него тѣло-то Исусово, но видѣли юношѣ, който стоялъ отъ десниѣ-тѣ странѣ на гроба. Това былъ Ангелъ. Като не знаели, кой е, тыя гледали на него съ ужась. Тогава ся явили и другы два Ангела, на които дрехы-тъ блѣщели като мѣлне и напѣняли со свѣтлинѣ мрач-ниѣ-тѣ пещерѣ. Ангела-тъ казалъ на тыя жены — Муроносицы: „знаѣ, че ищете Исуса распятаго; но что трѣсите живыя между мъртвы-тъ? Него нѣма тука. Той воскреснѣ, както ви бѣше прѣдрекълъ, като бѣше още съ васъ. Той ви е говорилъ, че Сыиъ челоувѣческий ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ-тъ на грѣшницы-тъ, че ще Го распѣтъ и че въ третій день ще воскресне. Побѣрзайте да обадите на ученицы-тъ Му и на Петра за воскресеніе-то Му: Той воскреснѣ, споредъ както бѣше прѣдрекълъ това, и ще ви срѣщне въ Галилеѣ.“

Жены-тъ со страхъ и трепетъ побѣрзали да ся отда-лечятъ отъ гроба; по пѣтя ся утишили, воспоминали ду-мы-тъ Исусовы—и радость-та имъ надминала самыя страхъ.

Воскресеніе-то Христово ни служи за залогъ на на-ше-то собственно воскресеніе. Смерть-та е плодъ отъ грѣха, а животъ вѣчный е плодъ отъ искупленіе-то.

Както Спаситель съ прославиѣнѣ-тъ плѣтъ е возста-нѣлъ изъ гроба, така ще воскреснѣтъ и праведницы-тъ въ животъ обновенъ, блаженъ.